

X

Jolik i Milena ne mozheha da razberat zashto celijat Evectos Svoboen Ublesos se prigotvjashe treskavo za obrana. Vsichkite gradove se pribiraha pod zemjata, rekoltata usileno se sybirashe, vsichko, koeto mozheshe da se spasi pri eventualna vojna, se spasjavashe.

Veche njakolko dena po radioto chesto chuvaha dimite “chastierendi rekòlem”, chieto znachenie vyobshte ne razbiraha, a kogoto popitaha, ne im otgovarjashe. Roviha se iz knjigite, no rechnik na razbiraem ezik ne nameriha.

Javno, che se beshe sluchilo neshto, no kakvo, nashite prijateli ne znaeha. Tezi usileni podgotovki ne bjaha na dobro. Po radioto vse po-chesto gyrmjaha dumite “chastierendi rekòlem” i tehniat tajnstven smisyl plasheshe Jolik i Milena.

Edin den pri tjah dojde chovekyt, s kogoto bjaha razgovarjali po televizora. Toj ne zapochna izvednyzh, makar che be zatrupan mignoveno s dyzhd ot vyprosi.

- Spokojno, prijateli, spokojno! Ako na onja razvraten svjat se e sluchilo neshto losho, to na nas trudno bi moglo. I ne samo che trudno, no i edva li bi moglo.

- Znachi se e sluchilo neshto losho? – izvikaha Jolik i Milena.

- Specialno na nas ne.

- No vse pak na drugite hora!

- Da, na drugite.

- Kakvo?!

- Spokojno, prijateli, spokojno – kakto vizhdate, nie sme zhivi.

- No tova e osyditelno bezrazlichie.

- A nima svetyt ne ni osydi na zabrava?

- A zashto trjabva da si otmyshtavate na tolkova nevinni hora? – razpali se Milena.

- Nie ne si otmyshtavame. Nie se pazim. No Atomnijat pirat vyrshi zlodejanija.

- Koj e tozi “Atomen pirat”, da ne bi da e “Chastierendi rekòlem”? – zapita Jolik.

- Da, toj e.

- A kakvo vyrshi toj?

- Unishtozhava gradove i hora.

- Bozhe moj, kakva zhestokost!

- Da, i nie mislim taka, no tozi razvraten svjat go zasluzhava.

- Vashata zloba i bezrazlichieto vi sa po-zhestoki!

- Zashto pyk! Te sami sa go predizvikali.

- Otkyde znaete?

- Znaem, zashtoto imame dobro razuznavane. Dori imame hora i pri samija Atomen pirat.